

TEACHING SLAM

Forum wymiany dobrych praktyk
w dydaktyce akademickiej

Streszczenia prezentacji uczestników edycji I

Kraków, 10.04.2019

9. dr Agnieszka Śliwka (Wydział Nauk o Zdrowiu)

Układanka z plakatów, czyli modyfikacja metody dydaktycznej JIGSAW

Metoda ta ma charakter uniwersalny, bardzo dobrze sprawdza się w cyklu zajęć seminaryjnych obejmujących 4-6 spotkań, w grupach liczących około 20-30 studentów. Najefektywniej metoda działa, gdy treści programowe można podzielić na osobne bloki tematyczne. Stanowią one elementy, jakby puzzle, które finalnie stworzą całą układankę, stąd oryginalna nazwa metody.

Autorska modyfikacja tej metody wygląda następująco:

1. Seminarium nr 1 - nakreślenie problemu przez prowadzącego, wprowadzenie w tematykę, ukazanie problemu w świetle prowadzonych badań naukowych. Prowadzący dokonuje także przydzielenia poszczególnym grupom (około 5-7 osobowym) tematów, w których będą musiały się wyspecjalizować, a pomocniczo przygotować także plakat.

Pomiędzy zajęciami 1 i 2 każda z grup ma za zadanie przygotować publikację poświęconę zagadnieniu, w którym grupa ma się wyspecjalizować. Warto je ocenić, co motywuje do tego, by jakość znalezisk była wysoka. Studenci wiedzą, że znalezione publikacje będą stanowiły źródło niezbędnych informacji do pozyskania wiedzy i przygotowania plakatu.

2. Seminarium 2 - przygotowania plakatów. Każda z grup przygotowuje plakat, który jako forma graficzna pomoże grupie zaprezentować zdobytą wiedzę. Ten sposób schematycznego ujęcia pomaga uporządkować zdobyte informacje, wybrać z publikacji zdania kluczowe, poukładać je w logicznym ciągu.

3. Seminarium 3 – prezentacje poszczególnych grup z wykorzystaniem plakatów. Prowadzący moderuje dyskusje, uzupełnia odpowiedzi na pytania słuchaczy. Na tym etapie można wprowadzić kolejną ocenę częściową, za plakat i jego prezentację.

4. Seminarium 4 Zamiana grup tak, by w każdej znalazła się osoba będąca specjalistą w innym zagadnieniu. Taka zamiana jest gwarancją, że w każdej z podgrup będzie „ekspert” od innego tematu, który w ramach tego spotkania, w mniejszych podgrupach, jeszcze raz będzie mógł podzielić się swoją wiedzą z innymi kolegami. Etap końcowy: sprawdzenie wiedzy studentów całej grupy. Test powinien zawierać kilka pytań z zajęć wprowadzających oraz pytania z poszczególnych dziedzin, którymi zajmowały się grupy przygotowujące plakat. Oceniamy nie tylko to, jak „eksperci” odpowiedzieli na pytania dotyczące ich zagadnienia, ale przede wszystkim to, jak poradzili sobie z tymi pytaniami studenci innych grup.

Metoda motywuje do pracy, gdyż odwołuje się do odpowiedzialności za wiedzę innych. Metoda aktywizuje studentów wielowymiarowo, rozwija nie tylko ich wiedzę, ale także umiejętności, w tym i te społeczne. Pozytywna atmosfera sprzyja przyswajaniu wiedzy, kreatywności a poprawnie zdefiniowany, ciekawy i praktyczny temat wzbudza chęć studentów do pracy.